

НЕКРОЛОГИ

ВОЛОДИМИР ОЛЕКСІЙОВИЧ БОБРОВ

28 вересня 2014 р. на 72 році пішов із життя завідувач кафедри кардіології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика МОЗ України, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат премії ім. М. Д. Стражеска НАН України, член-кореспондент НАН і НАМН України, доктор медичних наук, професор Володимир Олексійович Бобров.

Після закінчення у 1966 р. Дніпропетровського державного медичного інституту (нині — Дніпропетровська державна медична академія) В. О. Бобров розпочав трудову діяльність у Запорізькому медичному інституті (нині — Запорізький державний медичний університет), де працював асистентом кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб та доцентом кафедри госпітальної терапії. У 1968 р. він захистив кандидатську, а в 1980 р. — докторську дисертацію, після чого він завідував кафедрою терапії і займав посаду проректора Запорізького інституту удосконалення лікарів (нині — Запорізька медична академія післядипломної освіти МОЗ України). Від 1985 по 2012 рр. В. О. Бобров очолював кафедру кардіології і функціональної діагностики Київського інституту удосконалення лікарів (нині — Національна медична академія післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика МОЗ України). Водночас він обіймав низку важливих посад: від 1985 по 1990 рр. В. О. Бобров був Головним терапевтом, у 1990-98 рр. — Головним кардіологом МОЗ України, у 1989-98 рр. — директором Українського НДІ кардіології ім. М. Д. Стражеска (нині — ДУ “Національний науковий центр “Інститут кардіології ім. акад. М. Д. Стражеска НАМН України”), у 1994-95 рр. — Міністром охорони здоров'я України.

Основними напрямками наукових досліджень В. О. Боброва були клінічна та експериментальна кардіологія, артеріальна гіпертензія. Ним запропонована оригінальна концепція “аритмогенного серця”, розробка якої дозволила вийти на якісно новий рівень розуміння фундаментальних аспектів патогенезу аритмій та обґрунтувати нові підходи до стратегії і тактики їх діагностики та лікування. Під керівництвом В. О. Боброва вперше в Україні

впроваджено методи внутрішньокоронарного тромболізу та ангіопластики.

В. О. Бобров був автором понад 1000 наукових праць, у тому числі 46 монографій (серед них слід відзначити “Шлуночкові аритмії”, “Проаритмії при пароксизмальних тахіаритміях”, “Гіпертензивное сердце”, “Системная артериальная гипертензия при ревматических пороках сердца”, “Руководство по клинической эхокардиографии”), учбових програм і посібників із післядипломного навчання лікарів-терапевтів і кардіологів, а також 30 патентів на винаходи. Під його керівництвом підготовлено 35 докторів і 80 кандидатів медичних наук.

В. О. Бобров був дійсним членом Європейського товариства кардіологів і Ради з клінічної кардіології Американської Асоціації серця, академіком Нью-Йоркської академії наук і Міжнародної академії інформатики при ЮНЕСКО, академіком Академії природознавчих наук (Німеччина), а також членом редколегій ряду фахових журналів України та Росії.

Світла пам'ять про Володимира Олексійовича — видатного вченого та організатора науки, висококваліфікованого лікаря-кардіолога — завжди буде жити в серцях соратників, колег та учнів.